

O adaptacji słów kilka

BIM & **BAM**
BOM &
PRZEDSZKOLA

Ależ zapowiada się wspaniała przygoda!

Wiedzieliście Mamo i Tato,
że zapisując mnie do przedszkola podjęliście
bardzo mądrą decyzję?

W domu z Wami jest cudownie, ale wiem,
że w przedszkolu też będzie świetnie! Przed nami
adaptacja - dla mnie trudne słowo - to chyba
chodzi o to, że będę potrzebował czasu, żeby
zapoznać się z nowym miejscem.

Jak długo to będzie trwało? Nikt tego nie wie.
Za to wiem, że mogę liczyć na Wasze wsparcie
i zrozumienie moich zmiennych emocji,
bo jesteście najlepszymi rodzicami.

Aha!

Przygotujcie też duuuużę wiaderko cierpliwości ;))

Już nie mogę się doczekać zabaw w moim nowym przedszkolu. Czy wiecie, że bawiąc się z kolegami poznaję zasady współdziałania w grupie? Uczę się tego, że nie wszystko jest moje i nie zawsze będę pierwszy i najlepszy. To dla mnie bardzo cenne doświadczenia. Nie martwcie się, gdy pokłócę się z kolegami o zabawki i obrażę się na cały świat - tylko w przedszkolu mam do tego okazję, ale też szybko nauczę się, że ręce nie służą do uderzania, ale do zabawy i pomagania.

Testując prawa fizyki na pewno nieraz upadnę i pobrudzę ubranie lub nabiję sobie guza - w ten sposób uczę się świata. Dowiem się także wielu ciekawych rzeczy, o których będzie mówić moja nowa nauczycielka w grupie. Będę mógł rozwijać się w każdym obszarze - codziennie będę miał mnóstwo okazji do ćwiczenia samodzielnego ubierania, jedzenia, wymyślania nowych zabaw i odkrywania wspaniałego świata, a to wszystko w fińskim nurcie!

Z dnia na dzień będę Was zaskakiwać nowymi umiejętnościami.

Kawa na ławę...

Mamo i tato, wybraliście dla mnie najlepsze przedszkole, bardzo się cieszę, że mogę tu być :)
W przedszkolu jednak, jak w każdej społeczności "małych ludzików":

mogę się pokłócić, obrazić na cały świat i biec do was z płaczem - jestem na dobrej drodze, żeby nauczyć się jak reagować w takich momentach,

może mnie ktoś uderzyć, ugryźć, popchnąć, być może ja wtedy oddam - jestem na dobrej drodze poznawania swojego ciała, jego możliwości i granic, których nie mogę przekraczać,

może być bardzo głośno, gdy cała wesółą gromadka z radością i okrzykami wyruszy na odkrywanie zabawek - jestem na dobrej drodze, żeby poznać, co jest dla mnie przyjemne, a co nie,

mogę być niezadowolony, bo nie będę pierwszy, bo będę musiał czekać w kolejce albo iść w ostatniej parze - jestem na dobrej drodze, żeby rozwijać swoją cierpliwość.

 mogę być nieśmiały i obserwować wszystko z boku.

W domu jestem jeden albo z bratem lub siostrą, taka duża grupa dzieci może mnie przerazić - jestem na dobrej drodze do poznawania innych osób,

 nauczyciel w grupie może mówić głośno, to nie lada wyzwanie dotrzeć do tyłu par uszu, a mówiąc pod nosem nikt pani nie usłyszy - jestem na dobrej drodze do odróżniania krzyku od głośnego mówienia,

 nauczyciel dba o nasze bezpieczeństwo, ale gdy jest na drugim końcu sali, a ja np. huśtam się na krześle, to nie zdąży mnie złapać i upadnę- jestem na dobrej drodze uczenia się zasad bezpiecznej zabawy.

Jak przygotować się przed pierwszym dniem w przedszkolu?

- Opowiedzcie mi Mamo i Tato o waszym przedszkolu, w co lubiliście się bawić jak byliście w moim wieku. Pooglądajmy razem wasze zdjęcia z albumu np. z balu przebierańców.
- Wybierzmy się na spacer dookoła mojego przedszkola. Porozmawiajmy o tym jak wygląda. Jeśli to możliwe wejdźmy do środka i obejrzyjmy wspólnie moją salę i szatnię.

Pamiętajcie, że pierwszego dnia
wcale nie musi być tak
"wow i bum" jak to pokazują bajki ;)

Jak przygotować się przed pierwszym dniem w przedszkolu?

- Opowiedzcie mi, że w przedszkolu łazienka wygląda inaczej niż w domu, stolików jest kilka, a nie tylko jeden. I sporo krzesetek, takich malutkich - w sam raz dla mnie!
- Opowiedzcie mi, że sala jest dużo większa niż mój pokój. Są w niej kąciki zainteresowań, dużo nowych dla mnie zabawek, którymi będę się musiał dzielić.
- Z radością się dowiem, że poznam nowych kolegów i koleżanki. Może na początku nie będę się umiał z nimi bawić, ale z czasem znajdziemy wspólny język.

Plan dnia

- Przed pójściem do przedszkola możemy wspólnie stworzyć obrazkowy plan dnia. To sprawi, że będę spokojny i będę wiedział, że na wszystko w ciągu dnia przychodzi pora - na odebranie z przedszkola także!
- Narysujmy porę wstawania, śniadanie, ubieranie się do przedszkola, pobyt w przedszkolu - tu opowiem wam, w co chciałabym się tam bawić; narysujmy jak odbieracie mnie z przedszkola i to, co robimy później aż do momentu zaśnięcia. Dzieci lubią plany dnia, dzięki temu nie znając się na zegarku mogą uczyć się orientacji w czasie.

Moje rzeczy w przedszkolu

Kupcie odpowiednio wcześniej kapcie, plecak lub worek i ubrania na zmianę tak, abym dobrze je znał i wiedział, że są moje. Gdy je dodatkowo podpiszecie to będę pewny, że gdy trafią do złej szafki, szybciotko będzie można je rozpoznać.

Pobawcie się ze mną w domu w zakładanie i ściąganie kapci, pokażcie mi, gdzie się je odpina, czy to jest rzep czy sprzączka.

Spakujmy razem ubrania na zmianę do plecaka.

Opowiedzcie mi, że w razie toaletowej przygody lub gdy łyżka nie posłucha się mojej ręki (ups!),

przebierze mi ubranie i to jest w porządku.

Pierwszy dzień w przedszkolu

Wieczorem przed pierwszym dniem w przedszkolu przygotujmy razem dla mnie ubranie, żeby nie było niepotrzebnego zamieszania "Mamo! Ja w tym nie pójde".

W tym dniu zarezerwujcie jak najwięcej czasu na spokojny poranek. Zjedzmy ulubione śniadanie, pośmiejmy się razem, poprzytulajmy - niech wszystko będzie w moim tempie, bez pośpiechu i nerwów.

Pożegnajmy się czule, ale krótko! Przedłużanie pożegnania w niczym mi nie pomaga.

Przypomnijcie mi, kiedy mnie odbierzecie - po drugim daniu czy po podwieczorku?

Czego lepiej mi nie mówić?

Pójdźcie do przedszkola to rodzinna rewolucja! ;) Jeszcze nie wiem, czego się spodziewać, dlatego proszę **mówcie o przedszkolu dobrze**. Starajcie się unikać przy mnie rozmów, z których usłyszę np. „Boję się o Tomka, że będzie płakać cały dzień”. Zapamiętam to i przejmę wasze emocje.

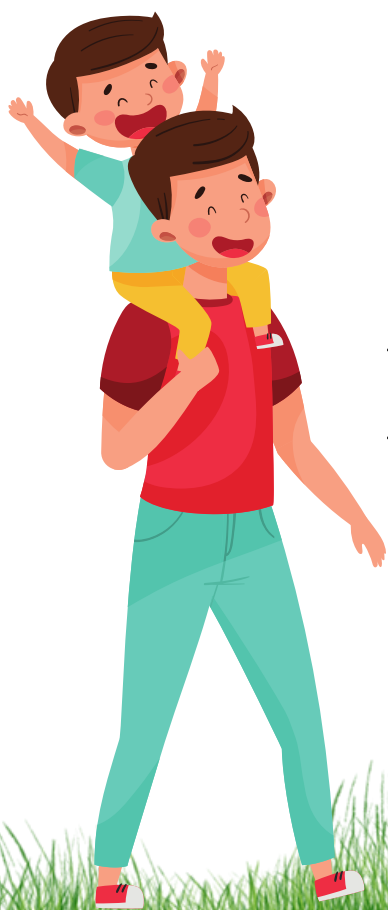
Nie straszcie mnie przedszkolem mówiąc "Jak pójdziesz do przedszkola to dopiero zobaczysz...". Słowa "Obiecałeś, że nie będziesz płakać" też mi nie pomogą. Nie zapanuję nad emocjami na zawołanie, wyrażam je w dostępny dla mnie sposób.

Nie mówcie o potencjalnych trudnościach - pomożecie mi odpowiednio wcześniej ucząc mnie pewnych umiejętności.

Po powrocie z przedszkola

Odbierzcie mnie z przedszkola o umówionej wcześniej porze. W pierwszych dniach nie zostawiajcie mnie na cały dzień, to będzie dla mnie trudne. Spróbujcie przyjść po mnie po obiedzie. Gdy zobaczę, że inne dzieci idą już do domu, a ja jeszcze nie, to mogę sobie z tym w pierwszych dniach nie poradzić.

Gdy mnie odbierzecie zadajcie mi konkretne pytania, będzie mi łatwiej odpowiedzieć, np. Jaką zabawką się bawiłeś? Czy to były klocki, a może autka? Czy siedziałeś przy stoliku obok chłopca czy dziewczynki? Na pytanie: "Jak było w przedszkolu?" nie będę wiedział, co powiedzieć. Nie nagradzajcie mnie za to, że "wytrzymałem" w przedszkolu.

Mam 2,5 roku i...

Wiek 2,5 lat jest uważany za okres wewnętrznej nierównowagi. Zazwyczaj moje zachowanie jest zupełnie inne niż oczekujecie. Jestem małym uparciuchem i bycie elastycznym nie jest w moim repertuarze zachowań. Chcę dokładnie, czego chcę i kiedy chcę. Z trudnością przychodzi mi ustąpienie i czekanie. Lubię także dominować. Jeśli zdecyduję, że "Mama to robi", to nikt inny już nie może.

Moje emocje są bardzo gwałtowne - "zrobię-nie zrobię, "chcę-nie chcę". Podjęcie jakiegokolwiek decyzji jest dla mnie bardzo trudne. Lubię rutynę i powtarzalność, łatwo się złościę na "coś nowego" w planie dnia.

Zabawy z rówieśnikami jeszcze przez pewien czas nie będą moją mocną stroną.

Wiedząc, jak przebiega mój rozwój, łatwiej będzie wam zrozumieć, dlaczego tak się zachowuję.

Mam 3 latka i...

Wiek 3 lat jest uważany za okres wewnętrznej równowagi. Jestem coraz sprawniejszy fizycznie, dlatego codzienne czynności nie przysparzają mi większych trudności. Swoje emocje przejawiam w sposób ekspresyjny, ale są też one krótkotrwałe.

Jestem już na ogół ustępliwy, nie wszystko i nie zawsze musi być zrobione tak, jak ja chcę. Cały czas umacniam swoje "ja" i zdobywam autonomię, lecz już spokojniej niż rok temu ;) Słowa takie jak "pomóż", "mógłbyś", "zgadnij" są jak czarodziejska różdżka i motywują mnie do podejmowania pożądanых działań.

Jestem otwarty na współpracę i chcę poznawać nowych kolegów, ale najczęściej bawię się indywidualnie.

Dopiero się uczę, o co chodzi z tymi wszystkimi zasadami i zabawą w grupie.

Mamo i tato!

Jesteście najlepszymi rodzicami i ekspertami od swojego dziecka. Przy adaptacji ważna jest Wasza gotowość i otwartość na akceptowanie emocji Waszej pociechy.

Emocje mogą przyjmować różną formę - może się nawet zdarzyć, że po przedszkolu Was uderzę, nie będę chciał się odezwać, będę nadal płakał albo krzyczał. To w jaki sposób przekazuję moje odczucia zależy od mojego wieku, umiejętności komunikacji.

Zaufajcie nauczycielom, ich wiedzy i doświadczeniu w wychowaniu dzieci.

opracowała: M. Kopyj